

Første Mosebog

Verdens skabelse

I I begyndelsen skabte Gud himlen og jorden.
Jorden var dengang tomhed og øde, der var mørke over urdybet, og Guds ånd svævede over vandene.
Gud sagde: »Der skal være lys!« Og der blev lys. I Gud så, at lyset var godt, og Gud skilte lyset fra mørket. I Gud kaldte lyset dag, og mørket kaldte han nat. Så blev det aften, og det blev morgen, første dag.
Gud sagde: »Der skal være en hvælving i vandene; den skal skille vandene!« Og det skete; I Gud skabte hvælvingen, som skilte vandet under hvælvingen fra vandet over hvælvingen. I Gud kaldte hvælvingen himmel. Så blev det aften, og det blev morgen, anden dag.
Gud sagde: »Vandet under himlen skal samle sig på ét sted, så det tørre land kommer til syne!« Og det skete. I Gud kaldte det tørre land jord, og det sted, hvor vandet samlede sig, kaldte han hav. Gud så, at det var godt.
Gud sagde: »Jorden skal grønnes: Planter, der sætter frø, og alle slags frugttræer, der bærer frugt med kerne, skal være på jorden.« Og det skete; I jorden frembragte grønt, alle slags planter, der sætter frø, og alle slags træer, der bærer frugt med kerne. Gud så, at det var godt. I Så blev det aften, og det blev morgen, tredje dag.
Gud sagde: »Der skal være lys på himmelhvælvingen til at skille dag fra nat. De skal tjene som tegn til at fastsætte festtider, dage og år, I og de skal være lys på himmelhvælvingen til at oplyse jorden!« Og det skete; I Gud skabte de to store lys, det største til at herske om dagen, det mindste til at herske om natten, og stjernerne. I Gud satte dem på himmelhvælvingen til at oplyse jorden, I til at herske om dagen og om natten og til at skille lys fra mørke. Gud så, at det var godt. I Så blev det aften, og det blev morgen, fjerde dag.
Gud sagde: »Vandet skal vrimle med levende væsener, og fugle skal flyve over jorden oppe under himmelhvælvingen!« Og det skete; I Gud

skabte de store havdyr og alle slags levende væsener, der rører sig og vrimler i vandet, og alle slags vingede fugle. Gud så, at det var godt. I Og Gud velsignede dem og sagde: »Bliv frugtbare og talrige, og opfyld vandet i havene! Og fuglene skal blive talrige på jorden!« I Så blev det aften, og det blev morgen, femte dag.
Gud sagde: »Jorden skal frembringe alle slags levende væsener, kvæg, krybdyr og alle slags vilde dyr!« Og det skete; I Gud skabte alle slags vilde dyr, al slags kvæg og alle slags krybdyr. Gud så, at det var godt.
Gud sagde: »Lad os skabe mennesker i vort billede, så de ligner os! De skal herske over havets fisk, himlens fugle, kvæget, alle de vilde dyr og alle krybdyr, der kryber på jorden.« I Gud skabte mennesket i sit billede; i Guds billede skabte han det, som mand og kvinde skabte han dem. I Og Gud velsignede dem og sagde til dem: »Bliv frugtbare og talrige, opfyld jorden, og underlæg jer den; hersk over havets fisk, himlens fugle og alle dyr, der rører sig på jorden!« I Gud sagde: »Nu giver jeg jer alle planter, der sætter frø, på hele jorden og alle træer, der bærer frugt med kerne. Dem skal I have til føde. I Til alle de vilde dyr og til alle himlens fugle, ja, til alt levende, der rører sig på jorden,

1. KAPITEL

1-31 Sl 104

1 Sl 90,2. Jer 32,17. Joh 1,1. ApG 17,24. Rom 4,17
Kol 1,16. Hebr 11,3. Åb 4,11

2 og Guds ånd svævede over vandene. Anden mulig
oversættelse: og Guds storm jog hen over vandene.

3 Sl 33,9. Es 45,7. 2 Kor 4,6. Hebr 11,3

6 Jer 10,12

7 Sl 148,4

9 Job 38,8-11. Sl 24,2. 2 Pet 3,5

14 5 Mos 4,19

16 Sl 136,7-9

21 Sl 74,13-14

26 Sl 8,6-9

27 1 Mos 5,1-2; 9,6. Matt 19,4. 1 Kor 11,7. Ef 4,24

Kol 3,10. Jak 3,9

28 1 Mos 8,17; 9,1,7; 35,11-12

29 1 Mos 9,3

giver jeg alle grønne planter som føde. « Og det skete. I Gud så alt, hvad han havde skabt, og han så, hvor godt det var. Så blev det aften, og det blev morgen, den sjette dag.

2 Således blev himlen og jorden og hele himlens hær fuldendt. I På den syvende dag var Gud færdig med det arbejde, han havde udført, og på den syvende dag hvilede han efter alt det arbejde, han havde udført. I Gud velsignede den syvende dag og helligede den, for på den dag hvilede han efter alt det arbejde, han havde udført, da han skabte.

4 Det var himlens og jordens skabelseshistorie.

Adam og Eva

Dengang Gud Herren skabte jord og himmel, I var der endnu ingen buske på jorden, og ingen planter var spiret frem, for Gud Herren havde ikke ladet det regne på jorden, og der var ingen mennesker til at dyrke agerjorden, I men en kilde brød frem af jorden og vandede hele agerjorden. I Da formede Gud Herren mennesket af jord og blæste livsånde i hans næsebor, så mennesket blev et levende væsen.

8 Gud Herren plantede en have i Eden ude mod øst, og der satte han det menneske, han havde formet. I Gud Herren lod alle slags træer, der var dejlige at se på og gode at spise af, vokse frem af jorden, også livets træ midt i haven og træet til kundskab om godt og ondt.

10 I Eden udsprang en flod, der vandede haven. Udenfor delte den sig og blev til fire strømme. I Den første hedder Pishon; den snor sig gennem hele landet Havila, hvor der er guld. I Guldet i det land er fint; der er også bedellium og shoham-sten. I Den anden flod hedder Gihon; den snor sig gennem hele landet Nubien. I Den tredje flod hedder Tigris; den løber øst for Assur. Den fjerde flod er Eufrat.

15 Gud Herren tog mennesket og satte ham i Edens have, for at han skulle dyrke og vogte den. I Men Gud Herren gav mennesket den befaling: «Du må spise af alle træerne i haven. I Men træet til kundskab om godt og ondt må du ikke spise af, for den dag du spiser af det, skal du dø!»

18 Gud Herren sagde: «Det er ikke godt, at mennesket er alene. Jeg vil skabe en hjælper, I der svarer til ham.» I Så formede Gud Herren alle de vilde dyr og alle himlens fugle af jord, og han førte dem til mennesket for at se, hvad han

ville kalde dem, og det, mennesket kaldte de levende væsener, blev deres navn. I Sådan gav mennesket alt kvæget, himlens fugle og alle de vilde dyr navn, men han fandt ikke en hjælper, der svarede til ham.

21 Da lod Gud Herren en tung søvn falde over Adam, og mens han sov, tog han et af hans ribben og lukkede til med kød. I Af det ribben, Gud Herren havde taget fra Adam, byggede han en kvinde og førte hende til Adam. I Da sagde Adam:

«Nu er det ben af mine ben og kød af mit kød.

Hun skal kaldes kvinde, for af manden er hun taget.»

24 Derfor forlader en mand sin far og mor og binder sig til sin hustru, og de bliver ét kød.

25 Adam og hans kvinde var nøgne, men de skammede sig ikke.

Syndefaldet og uddrivelsen af Edens have

3 Slangen var det snedigste af alle de vilde dyr, Gud Herren havde skabt, og den spurgte kvinden: «Har Gud virkelig sagt, at I ikke må spise af træerne i haven?» I Kvinden svarede slangen: «Vi må gerne spise af frugten på træerne i haven, I men frugten på det træ, der står midt i haven, har Gud sagt, at vi ikke

2. KAPITEL

2 Hebr 4,4

3 hvilede: Se til 2 Mos 20,11

3 Ez 20,12. Hebr 4,10

7 Det hebraiske ord for menneske er det samme som navnet Adam.

På hebraisk er der ordspil mellem mennesket og jord.

1 Mos 3,19. Job 10,9; 33,4. 1 Kor 15,45

9 1 Mos 3,22. Åb 2,7; 22,2

10 Ez 47,1-12

17 Rom 6,23

18 Præd 4,9-12

21 Adam betyder menneske.

21-23 1 Kor 11,8. 1 Tim 2,13

23 På hebraisk er der ordspil mellem kvinde og manden.

24 Matt 19,5. 1 Kor 6,16. Ef 5,31

3. KAPITEL

1 Åb 12,9; 20,2

2 1 Mos 2,16

må spise af og ikke røre ved, for ellers skal vi dø. « I Men slangen sagde til kvinden: «Vist skal I ikke dø! I Men Gud ved, at den dag I spiser af den, bliver jeres øjne åbnet, så I bliver som Gud og kan kende godt og ondt.» I Kvinden så, at træet var godt at spise af og tiltrækkende at se på, og at det også var godt at få indsigt af, og hun tog af frugten og spiste. Hun gav den også til sin mand, der var hos hende, og han spiste. I Da åbnedes deres øjne, og de opdagede, at de var nøgne. Derfor syede de figenblade sammen og bandt dem om livet.

8 Ved aftenstid hørte de Gud Herren gå rundt i haven. Da gemte Adam og hans kvinde sig for Gud Herren mellem havens træer. I Gud Herren kaldte på Adam: «Hvor er du?» I og han svarede: «Jeg hørte dig i haven og blev bange, I fordi jeg er nøgen, og så gemte jeg mig.» I Han spurgte: «Hvem har fortalt dig, at du er nøgen? Har du spist af det træ, jeg forbød dig at spise af?» I Adam svarede: «Kvinden, du satte hos mig, gav mig af træet, og så spiste jeg.» I Gud Herren spurgte så kvinden: «Hvad er det, du har gjort?» Hun svarede: «Slangen forledte mig til at spise.»

14 Da sagde Gud Herren til slangen: «Fordi du har gjort dette, skal du være forbandet blandt alt kvæg og blandt alle vilde dyr. På din bug skal du krybe, og støv skal du æde, alle dine dage.

15 Jeg sætter fjendskab mellem dig og kvinden, mellem dit afkom og hendes: Hendes afkom skal knuse dit hoved, og du skal bide hendes afkom i hælen.»

16 Til kvinden sagde han: «Jeg vil gøre dit svangerskab plagsomt og pinefuldt, I smerte skal du føde børn. Du skal begære din mand, og han skal herske over dig.»

17 Til Adam sagde han: «Fordi du lyttede til din kvinde og spiste af det træ, jeg forbød dig at spise af, skal agerjorden være forbandet for din skyld; med møje skal du skaffe dig føden alle dine dage.

18 Tjørn og tidsel skal jorden lade spire frem til dig, og du skal leve af markens planter.

19 I dit ansigts sved skal du spise dit brød, indtil du vender tilbage til jorden, for af den er du taget. Ja, jord er du, og til jord skal du blive.»

20 Adam gav sin kvinde navnet Eva, for hun blev mor til alle mennesker. I Gud Herren lavede skindtøj til Adam og hans kvinde og gav dem det på. I Og Gud Herren sagde: «Nu er mennesket blevet som en af os og kan kende godt og ondt. Bare det nu ikke rækker hånden ud og også tager af livets træ og spiser og lever evigt!» I Så sendte Gud Herren dem ud af Edens have til at dyrke agerjorden, som de var taget af. I Han jog mennesket ud, og øst for Edens have anbragte han keruberne og det lynende flammesværd til at vogte vejen til livets træ.

Kain og Abel

4 Adam lå med sin kone Eva, og hun blev gravid og fødte Kain. Hun sagde: «Jeg har skabt en mand ved Herrens hjælp.» I Dernæst fødte hun hans bror Abel. Abel blev fårehyrde, mens Kain blev agerdyrker.

3 Engang bragte Kain en offergave af jordens afgrøde til Herren. I Også Abel bragte en offer-

3. KAPITEL

3 1 Mos 2,17

4 Joh 8,44

6 Jak 1,14-15

7 1 Mos 2,25

8 Sl 139,7-10

13 2 Kor 11,3. 1 Tim 2,14

14 Mika 7,17

15 Rom 16,20. 1 Joh 3,8. Åb 12,4-5.15-17

16 1 Kor 11,3; 14,34. Ef 5,22-23. 1 Tim 2,12

17-18 Hebr 6,8

19 1 Mos 2,7. Rom 5,12. 2 Thess 3,10. Job 34,15

20 På hebraisk er der ordspil mellem Eva og alle mennesker (ordret: alt levende).

22 Åb 22,14

23 1 Mos 2,15

24 Ez 10

4. KAPITEL

1 På hebraisk er der ordspil mellem Kain og skabt.

3 2 Mos 23,19